

Vuoden 2005 KÄYTTÖ-irlanninvesispanieli

FIN & DK & SVK MVA JWW-03 KBHW-04

CurlyCo Mocha Master (Jimi)

(Coleenville Stop The Rakin - INT & FIN & S & N & DK & PL & EST MVA, EstW-99, BaltW-00, PLW-00, PZsg-00, EUW-00, KBHW-01 Starfish's First Lady TK2, BH) Kasvattaja & Omistaja: Sari Vottonen

Veljekset voittivat kiertopalkinnon niin käyttö- kuin näyttelypuolellakin. Jimi uusi voittonsa ollen voitokkain koepuolella ja näyttelypuolen voitokkain uros oli NORD & FIN & DK & S(U) & EST MVA, NORDW-03, KBHW-05 Curly-Co Mister Twister (Mici). Tämä vuonna saimme tämän kiertopalkinnon kilpailijamäärään jo lisäystä ja toivottavasti tänä vuonna vielä useampi koirakko pääsee esille koepuolellakin. Vuonna 2005 Jimin ylivoimaiset voittopisteet (75p) olivat edellisvuotta korkeammat joten kehitystä on tapahtunut tuloksienkin suhteen. Jimin kaikki koekäynnit olivat Metsästyskoirien jäljestämiskokeesta.

Metsästyskoirien jäljestämiskoe vie aina koko viikonlopun ja alkaa ensimmäisenä päivänä jälkien tekemisellä. Seuraavana päivänä päivän aloittaa

ylituomarin puhuttelulla ja koirien laukauksensietotestillä. Arvotussa järjestyksessä koirat lähtevät maastoon ja maastoissa on paljon eroja kuten myös jälkeen ja koiran jäljestämiseen vaikuttaa paljon myös jälkien teki. Voittajaluokassa jäljen pituus on 1200- 1400 m- ja usein koejälki tehdään lähelle maksimipituutta, jotta jälki ei vahingossakaan ole liian lyhyt koska silloin koiraa ei palkita. Aikaa kokonaisuudessaan suorittaa jälki (hukkineen) on 45min.

Jimi kilpaili jo viime vuonna voittajaluokassa, mutta monesti menestys voi olla hyvin pienestä kiinni. Jimin työskentelyssä on ollut hyvää kehitystä ja tuloksia (jotka eivät todellakaan ole itsestään selvyyksiä) on tasaisesti tullut. Jimin aloitti koekautensa huhtikuun lopussa mäyräkoirien seurassa hienosti hukattomalla VOI 2. tuloksella. Sijoittuen Voittajaluokassa luokassa 3.ksi (Arvatkaa vain oliko maastonakit ihmeissään kun rastatukkamme tuli laukauksensietotestiin ainoana ei mäyräkoirana..... yhtä hämmästyneitä oli tutut maastonakkien omistajat jotka minut tottuneet näkemään mäyräkoiran narunpäästä. Sain muutamaan kertaan vastata kysymykseen Mikä tuo on? Seuraavaan kokeeseen Jimi pääsi perheemme muista kiireistä johtuen vasta elokuun puolessa välissä, jonka jälkeen sitten olimmekin muutaman kokeen peräkkäisinä viikonloppuisin. (Voi sen kesäloman viikonloput näinkin viettää hirvikärpästen syötävänä ja tai kaatosaateessa salamoiden keskellä.) Viimeinen koe oli lokakuun alussa ja Jimi päätti hienosti koekauden VOI 1. tulokseen. Koekauden päättyessä sanoinkin tutuille, että minulle kasvaa kohta räpylät tai suomut kun melkein poikkeuksetta aina sataa kaatamalla kun olen jälkikokeessa.

Joskus hieman harmittaa, että koira tekee täyttä työtä lähelle 45 min ja 1400m. Poikkeaa kerran jäljeltä yli 20-30m (jonka vespa muuten taittaa hetkessä hirvenjälkien perässä) tuomitaan koiralle hukka ja palkintosija tippuu heti, sama toistamiseen ja taasen palkintosija tippuu, kolmannesta hukasta koe keskeytetään. Tosin täytyy myöntää että Jimi suoritus kestää usein n. 30 min, joten siinä saa metsässä pistää ohjaajakin jalkoja nopeasti eteenpäin... Mielenkiintoista on olla myös jäljellä oppaana nähden vieraan koiran suorittavan jäljen jonka olet itse tehnyt ja tiedät aivan tarkkaan missä sieni on kulkenut.

Jimi jäljestää kuten useat näkemäni vespat eli aaltoillen jäljen molemmilla puolilla. Jimin työskentely katkokulmalla tuotti meille hieman hankaluuksia muutamassa kokeissa. Jimi lähtee hienosti rengastamaan kulman kohdalla, mutta jos ei rengasta täyten 180astetta toiseen sivuun ennen kuin alkaa suurentaa lenkkiä palaten takaisin tulee hukka helposti, jos tuulen suunta ei ole otollinen. Katkokulman olisin saanut helposti opetettua käyttäen hyväksi ihmisjälkeä(jota moni koira käyttää), mutta koska tavoite on toimia tosi tilanteessa loukkaantuneen hirvieläinen jäljestyksessä, niin olen vaatinut koulutuksessa ehdotonta verijäljen seuraamista. Hyvin kuvaa Jimin jälkiluonnetta, kun eräässä kokeessa Jimin rengastaminen lähti katkokulmalla hieman ennen jäljen loppua ja ei aivan liikkunut 180 astetta suurentaessaan rengastustaan takasin päin tuomittiin sitä tuomittiin hukka. Jimi palautettiin verijäljen alkuun (katkokulman jälkeen alkavalle veriosuudelle).Lähetin Jimin uudelleen matkaan. Salamana Jimi kääntyi veretyksen alusta takaisin tarkistamaan mihin jälki oikein oli loppunut. Pysähtyi veretyksen loppumiskohtaan laskien nenä kerran alas ja sitten pää pystyssä katse kohti veretyksen alkua nenä käyden muutaman sekunnin ja vauhdilla veretyksen alkuun ja jäljestys jatkui.

Usein myös voin lukea Jimi työskentelystä miten jälki on vedetty, mihin kohti sieni on tarkentunut tai missä pomppinut. Jimi jäljestää jäljen niin, että jokainen jäljen kohta tulee olla hänelle selvä tai Jimi tarkistaa asian. Olen opettanut Jimille monia asioita. Usein kokeessa on syviä ja leveitä valtaojia joiden yli tai vartta pitkin jälki usein kulkee. Jimin (ja usean vespan) mielestä oli valtavan hauskaa jäljestää hyppien ojan puolelta toiselle ohjaajan tullessa perässä tai jopa uiden keskellä ojaa kunnes jälki pakottaa nousemaan sieltä. Olin viime kesänä valtavan ylpeä kokeessa kun Jimi ei kertakaan ylittänyt tarpeettomasti ojaa, saati uinut siinä. Mäyräkoira ihmiset eivät kyllä ymmärtäneet minua ollenkaan tässä asiassa...

Lisää jälkikokeesta löydät kotisivuiltani www.curlyco.net => Juttuja

Tämän vuoden koekausi on jo käynnistynyt ja tulee olemaan meidän osalta hiljainen pentukiireistä johtuen. Tsemppiä mahdollisimman monelle koirakolle myös kokeiden parissa.

- Sari & Jimi (Jimmy)